

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริษัทที่ให้ความในหมวด ๗ ทวิ

แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ บังคับ

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริษัทที่ให้ความในหมวด ๗ ทวิ

แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง

ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๔ และมาตรา ๖๕ ทวิ

แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

เดิมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

๒๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
พื้นที่ให้ใช้ความในหมวด ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้
ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ บังคับ พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริษัทดังต่อไปนี้ เป็นบริษัทที่ให้ใช้ความในหมวด
ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.

๒๒ บังคับ

(๑) บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียม ในปี พ.ศ.
๒๒ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับปิโตรเลียมแห่ง
ประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๓๓

(๒) บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียม ในปี พ.ศ.
๒๔ และได้ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับบริษัทตาม (๑) ในปี
พ.ศ. ๒๕๓๒

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

สมเด็จพระบรมราชโองการ
อานันท์ บันยารชน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เมื่อ
 สมควรกำหนดให้บริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียม ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ และ
 ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติกับบริษัทปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ.
 ๒๕๓๓ และบริษัทซึ่งได้รับสัมปทานปิโตรเลียม ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ และ
 ทำสัญญาซื้อขายก๊าซธรรมชาติในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ กับบริษัทซึ่งได้รับสัมปทาน
 ปิโตรเลียมในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังกล่าว เป็นบริษัทที่ใช้ความในหมวด ๑
 แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับ เพื่อให้
 บริษัทดังกล่าวสามารถนำภาษีเงินได้ที่ได้ชำระในประเทศไทยตามกฎหมายดังกล่าว
 ไปเป็นเครดิตหักออกจากภาษีเงินได้ที่ต้องชำระในต่างประเทศได้ อันจะก่อให้เกิด
 ความเป็นธรรมทางภาษีอากรยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

